

mahistriv pochatkovoї osvity [Innovative educational environment as a factor in the professional development of future masters of primary education]. *Innovative Pedagogy*. No. 14 (1). pp. 175–178. [in Ukrainian].

16. Shapran, O.I. Stvorennia innovatsiinoho osvitnoho seredovyshcha v protsesi profesiinoy pidhotovky maibutnoho vchytelia [Creating an innovative educational environment in the process of professional training of future teachers].

Available at: <http://www.sportpedagogy.org.ua/html/journal/2010-09/10soitpt.pdf>. [in Ukrainian].

17. Shumyhora, L. (2019). Modeliuvannia osvitnoho seredovyshcha universytetu: teoretychnyi aspekt [Modeling the university educational environment: theoretical aspect]. *Pedagogical process: theory and practice (Series: Pedagogy)*. No. 3–4 (66–67). pp. 9–15. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 06.01.2025

УДК 378.016:796/799(07)

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.322705>

Михайло Галатюк, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки, освітнього менеджменту та соціальної роботи
Рівненського державного гуманітарного університету

МОТИВАЦІЙНО-СМИСЛОВА РЕГУЛЯЦІЯ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ

У статті запропоновано й обґрунтовано механізм мотиваційно-сміслової регуляції розвитку спортивної культури студентів. Під час дослідження з'ясовано, що мотиваційно-сміслова регуляція розвитку спортивної культури є психолого-педагогічним процесом, який здійснюється на основі рушійних сил поведінки, враховує особистісні цінності та смислові орієнтири спортивної діяльності студентів. Розкрито суть основних складових мотиваційно-сміслової регуляції. Визначено зміст спортивного мотиву, його особливості. Встановлено, що система спортивних мотивів сприяє позитивній трансформації смислоутворювальних цінностей спорту.

Ключові слова: спортивна культура; мотивація; діяльність; розвиток; особистість; підготовка; інтерес; регуляція; цінності; спорт.

Рис. 1. Літ. 13.

Mykhailo Halatiuk, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor of the Pedagogy Educational Management and
Social Work Department,
Rivne State University of Humanities

MOTIVATION-MEANING REGULATION OF DEVELOPMENT OF SPORTS CULTURE OF FUTURE SPECIALISTS OF PHYSICAL EDUCATION

The article focuses on the content and mechanism of motivation-meaning regulation of the development of student's sports culture. It has been found that the motivation-meaning regulation of the development of student's sports culture is carried out on the basis of the driving forces of behaviour and sports activity.

The concept of "student's sports activity" is defined. The author notes that a student's sports activity is a specially organised or independent physical activity aimed at developing the student's physical, psychological, social qualities, his sports culture, as well as achieving sports results. Sports activities include various forms of student participation in sports competitions, involvement of students in sports and recreational activities, and training in certain sports.

The content of the main components of motivation-meaning regulation is revealed. The content of the sports motive and its features are determined. It is established that the system of sports motives contributes to the positive transformation of the meaning-forming values of sport. The main meaning-forming values of student sport include: a healthy lifestyle, quality education, overcoming isolation, freedom of self-realisation and self-affirmation.

The need for a healthy lifestyle is described. An important feature of a healthy lifestyle is a high level of its organisation. This feature implies awareness of needs, a clear vision of the goal, specific objectives and ways to achieve them.

An important component of the motivation-meaning regulation of student's involvement in sports, its quintessence, is interest in the development of sports culture. It is established that interest in the development of sports culture is an active attitude of students to the choice of the most optimal opportunities (tools and ways) that contribute to the achievement of goals in the process of training and competitive activity.

Keywords: sports culture; motivation; development; personality; training; interest; regulation; values; sport.

Постановка проблеми. У психолого-педагогічних засадах теорії і практики спорту відзначається про спортивну діяльність як причину важливих психофізичних

змін, які спрямовують розвиток особистості студента, сприяють розвитку спортивної культури, удосконалюють його психомоторні уміння та навички. З іншого боку, спостерігається взаємозв'язок

між усіма складовими гармонійного розвитку особистості майбутнього фахівця та продуктивністю його спортивної діяльності. Гармонізація особистісного розвитку досягається не лише в межах спортивної діяльності, але і в інших видах діяльності, наприклад, творчій і трудовій.

Незважаючи на великий потенціал спорту в розвитку спортивної культури студентів, існують суперечності, які ще глибоко не досліджені в педагогіці фізичного виховання та спорту. В контексті проблеми розвитку спортивної культури студентів до цих суперечностей належать:

- необхідність удосконалення системи студентського спорту та відсутність моделей мотивації до занять спортивною діяльністю, які б орієнтувалися на високі спортивні досягнення і розвиток спортивної культури майбутніх фахівців;

- відсутність чіткого механізму реалізації принципу наступності у переході від студентського спорту до спорту вищих досягнень.

На нашу думку, ці суперечності є багатоаспектними і такими, що вимагають застосування системного підходу до їх врегулювання. Одним із перспективних напрямів цієї роботи виступає пошук механізмів розвитку внутрішніх мотивів до занять спортивною діяльністю. Внутрішні мотиви пов'язані з особистісним самовизначенням студентів, яке можливе крізь подолання конфліктних особистісних смислів.

Аналіз основних досліджень і публікацій засвідчує про підсилення інтересу наукової спільноти до проблем розвитку студентського спортивного руху, пошуку інноваційних науково-методичних розробок, які стосуються удосконалення системи спортивної діяльності студентів, залучення майбутніх фахівців до різних видів фізичної активності з використанням спортивно-орієнтованих технологій навчання [3; 8; 9; 10; 11]. Окремим напрямом наукових розвідок є обґрунтування та розробка дидактичних умов, які сприяли б розвитку спортивної культури молоді, а також надавали змогу ефективно поєднувати підготовку майбутніх фахівців та їхнє залучення до участі в університетських спартакіадах, студентських чемпіонатах Європи та світових універсіадах із різних видів спорту [3; 9; 11].

Значна увага науковців привернута до проблем оновлення організаційно-методичного та психолого-педагогічного забезпечення студентського спорту [7; 8].

Для студентів усіх спеціальностей, а також особливо для майбутніх фахівців фізичного виховання, спорт завжди був і залишається важливим видом діяльності, який забезпечує розвиток спортивної культури, багатьох важливих якостей, цінностей і рис характеру особистості. Саме спортивна діяльність як особливий вид активності сприяє гармонійному розвитку особистості крізь зістав-

лення її фізичних, інтелектуальних і психічних можливостей [8; 9; 10; 11].

В останні роки суттєво збільшилась кількість наукових праць, присвячених медико-біологічним проблемам розвитку фізичного виховання і спорту, а саме щодо обґрунтування використовуваних форм, методів і засобів організації дозвілля і спортивної діяльності студентів, їхнього медичного супроводу з урахуванням різноманітних біологічних і соціальних чинників середовища з метою формування здоров'я [9; 11].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз наукової літератури засвідчує, що до актуальних і нерозв'язаних проблем розвитку спортивної культури та популяризації студентського спорту належать: низький рівень внутрішньої мотивації та відсутність особистісного смислу в майбутніх фахівців до занять спортивною діяльністю; відсутність знань і низька обізнаність щодо користі спорту для гармонійного розвитку особистості та інше [6]. Йдеться про те, що студенти можуть недооцінювати позитивний вплив спорту на здоров'я, емоційний стан і успіхи в особистісному розвитку та професійному становленні [4].

У процесі аналізу заявленої у статті проблеми важливо з'ясувати, як відбуваються внутрішні мотиваційні процеси в контексті залучення студентів до спортивної діяльності; які чинники впливають на динаміку мотивації (підсилення, послаблення) майбутнього фахівця під час спортивної діяльності; як саме впливає зміна (боротьба) мотивів на розвиток спортивної культури студентів. На нашу думку, щоб відшукати відповіді на поставлені запитання, треба розкрити зміст мотивації та особистісного смислу в контексті розвитку спортивної культури майбутніх фахівців.

Мета статті – характеризувати зміст і запропонувати механізм мотиваційно-сміслової регуляції розвитку спортивної культури студентів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Результати наукових досліджень, які стосуються підготовки майбутніх фахівців засвідчують, що поєднання навчально-пізнавальної діяльності та спортивної діяльності розширює можливості щодо самореалізації і досягнення власних життєвих цілей [9]. Звісно, це пов'язано з тим, що завдання навчально-пізнавальної діяльності є обов'язковою нормою, яку має виконувати кожен студент, інша річ – спортивна діяльність, яка через свої особливості вимагає додаткового особистісного (внутрішнього) потенціалу та його реалізації в обраному виді спорту. Крім того, спортивна діяльність не є обов'язковою, однак пріоритетною не лише для студента, але й для закладу вищої освіти.

На наше переконання, спортивна діяльність як додатковий вид активності формує “якісно іншу”

модель поведінки студента, що відрізняється від моделей поведінки тих здобувачів знань, для яких вона нецікава. Йдеться про те, що “якісно інша” модель визначає соціально-психологічну категорію студента – спосіб життя. Саме тому майбутні фахівці, які поєднують професійну підготовку та спортивну діяльність, зазвичай сповідують здоровий спосіб життя.

Будемо вважати, що спортивна діяльність студента – це спеціально організована або самостійна фізична активність, спрямована на розвиток фізичних, психологічних, соціальних якостей студента, його спортивної культури, а також досягнення спортивних результатів. До спортивної діяльності належать різні форми участі студентів у спортивних змаганнях, спортивно-оздоровчих заходах, тренуваннях з окремих видів спорту та інше [5; 7].

Однією з важливих особливостей здорового способу життя є високий рівень його організованості (упорядкованості), тобто усвідомлення власних потреб, чітке бачення мети, конкретних цілей і способів їх досягнення, а також стратегії діяльності. На наше переконання, організованість – це системоутворювальний елемент мотиваційно-сислової регуляції розвитку спортивної культури майбутнього фахівця. У тлумачних словниках поняття “організованість” визначається як характеристика системи, що відображає рівень внутрішньої впорядкованості її структури, узгодженість процесів і взаємозв’язків між окремими складовими цілого [1].

Організованість особистості майбутнього фахівця – це здатність упорядковувати свої дії, продуктивно та раціонально розподіляти час, ресурси і внутрішні зусилля, які спрямовуються на досягнення поставлених цілей. Організованість особистості є однією з важливих характеристик саморегуляції поведінки студента, що допомагає йому долати труднощі, розв’язувати поставлені завдання [1; 5].

Таким чином, організованість виступає важливою рисою особистості студента, запорукою досягнення успіху та виконання завдань спортивної діяльності. Організованість особистості студента залежить від усвідомлення потреби (мотивації) та особистісного смислу до занять спортивною діяльністю, а також сприяє гармонізації процесу підготовки майбутнього фахівця.

Щоб визначити взаємопов’язок мотивації та особистісного смислу майбутніх фахівців щодо занять спортивною діяльністю, варто звернутися до наукових праць, у яких досліджено особистість студента як відкриту психологічну систему. У доробку вчених вона розглядається як складний регуляторний механізм, що функціонує на основі життєво-стильового концепту особистості [2; 6].

Життєво-стильовий концепт – це система цінностей, установок, поведінкових моделей та компетентнісного досвіду, які визначають спосіб життєдіяльності людини. Його змістове наповнення є визначальним чинником того, як особистість сприймає навколишню дійсність, здійснює управління своєю діяльністю, приймає життєві рішення та взаємодіє у суспільстві змін [2].

Життєво-стильовий концепт характеризує особистісний стиль (спосіб) життєдіяльності, який гармонійно поєднує чотири складові: фізичну, психічну, соціальну і духовну [2; 7]. У цьому концепті центральне місце належить мотиваційно-сислової регуляції, яка є системним явищем та поєднує зміст функціонування діяльності і свідомості особистості в єдину цілісність [2; 6; 12].

Інакше кажучи, до рушійних сил поведінки і діяльності людини належать потреби, мотиви та її цінності. Відзначені рушійні сили є важливою передумовою прояву смислових утворень особистості й визначають рівень усвідомленості смислових утворень.

Рис. 1. Механізм мотиваційно-сислової регуляції розвитку спортивної культури студентів (наша розробка)

Отже, мотиваційно-сислова регуляція розвитку спортивної культури студентів здійснюється на

основі рушійних сил поведінки та спортивної діяльності, які логічно пов’язані між собою. На нашу

думку, до рушійних сил поведінки та *спортивної* діяльності студентів належать шість складових, які забезпечують процес виникнення смислових утворень особистості й визначають рівень їх усвідомленості. Розкриємо зміст цих складових (*див. рис. 1*).

Першою складовою механізму мотиваційно-смислової регуляції розвитку спортивної культури студентів є потреба в здоровому способі життя-діяльності. У наукових джерелах поширена думка, що здоровий спосіб життя – це спосіб самоорганізації життєдіяльності, складовою якого є систематичне заняття обраним видом спорту, участь у різних видах фізичної активності, дотримання розпорядку дня та правил здорового харчування для зміцнення й підтримки фізичної форми та здоров'я [5; 9]. Здоровий спосіб життя, звісно, важлива, проте недостатня умова гармонійного розвитку особистості, її спортивної культури.

На нашу думку, сама суть здорового способу життя обґрунтовує потребу в ньому. Процес усвідомлення потреби у здоровому способі життя супроводжується виникненням бажання та формуванням наміру задовольнити потребу – це друга складова мотиваційно-смислової регуляції студентів щодо занять спортивною діяльністю. Вона конкретизується у системі спортивних мотивів. Як правило, майбутні фахівці в своїй спортивній діяльності послуговуються різними мотивами, а не одним конкретним. Таким чином, відбувається зміна в пріоритетності окремих спортивних мотивів. Аналіз наукових джерел [9, 49–51] засвідчує, що до спортивних мотивів варто віднести такі: мотив “результат”, мотив “оцінка”, мотив “процес”, “когнітивний” мотив, мотив “похвала” та інші (*див. рис. 1 – третя складова*).

Наприклад: мотив “результат” полягає у прагненні перемогти в спортивному змаганні, зразково виконати спортивний норматив, досягти великих висот у обраному виді спорту; мотив “похвала” полягає у бажанні отримати схвальний відгук від викладача (тренера), підвищити власну самооцінку, завоювати авторитет у ровесників.

На основі узагальнення наукових джерел психології спорту відзначимо, що вмотивовують дії та вчинки, а саме:

- рухи і дії, які студенти сприймають безпосередньо;
- процеси, стани і властивості, зафіксовані в уяві – це всі ті розумові моделі, що сформувались у спортивному досвіді студентів.

Отже, спортивний мотив – це відображення певного предметного змісту, який студент повинен пізнати, трансформувати, підкорити своїй волі, зробити його контрольованим. При цьому студентові не принципово, в якому вигляді мотив представлений у свідомості [7].

Система спортивних мотивів сприяє встановленню якісно нових смислоутворювальних цінностей спорту. Як наслідок, відбувається переосмислення проявів власної суб'єктності майбутніх фахівців щодо занять спортивною діяльністю, а саме – в контексті саморозвитку. Акцентування уваги на понятті “суб'єктність” підкреслює значущість спортивних мотивів як третьої складової мотиваційно-смислової регуляції студентів до занять спортом.

Відзначимо, що поняття “суб'єктність” доцільно розглядати в контексті суб'єктно-вчинкового підходу в соціально-психологічному вимірі особистості [12]. Суб'єктність проявляється насамперед у наявності властивостей до відтворення, здатності до вчинку й самопожертви, у прагненні до досконалості, у досягненні успіху за несприятливих умов, не відступаючи від своїх цінностей і принципів. Прояв суб'єктності під час спортивної діяльності відбувається крізь поняття: ініціативний, поміркований, оригінальний, автономний та інші.

Четверта складова мотиваційно-смислової регуляції розвитку спортивної культури студентів – це смислоутворювальні цінності спорту. Спорт є важливою частиною студентського життя та підготовки майбутніх фахівців. Зважаючи на велику кількість видів спорту, кожен студент спроможний віднайти для себе той, що сприятиме розвитку спортивної культури і професійно значущих якостей особистості.

Як правило, до основних смислоутворювальних цінностей студентського спорту належать: здоровий спосіб життя, якісна освіта, досягнення спортивних вершин, подолання ізоляції та безвихідних ситуацій, свобода самореалізації та самоствердження.

Цінності спорту – це всі ті цінності, які “притягують” до спортивної діяльності і водночас вимагають розкрити особистісний потенціал у спорті. Цінності спорту допомагають осмислено сприймати спортивну діяльність. Свідоме ставлення майбутніх фахівців до спортивної діяльності передбачає чітку відповідь на запитання: для чого мені цей вид спорту і чого я хочу досягти крізь спортивну діяльність? Відповіді на ці питання будемо відшукувати у змісті особистісного смислу – п'ятої складової мотиваційно-смислової регуляції студентів до занять вибраним видом спорту [4].

Психологи А. Адлер і К. Левін вважають, що джерелом утворення особистісного смислу є потреби і мотиви. Особистісний смисл не завжди є чітко вираженим і усвідомленим за допомогою доступних способів. Про це відзначають В. Франкл і В. Томас, які намагалися класифікувати смислові утворення [13].

На думку Д. Леонтєва (“Психологія смислу: природа, будова та динаміка смислової реальності”), особистісний смисл завжди є конкретним, він

містить вказівку (явну або приховану) на мотиви, які надають особистісну значущість даному об'єкту або явищу. Автор відзначає, що смисл не лише завжди смисл чогось, але і завжди щодо чогось – це відношення завжди якісно визначене [6].

У контексті нашого дослідження, особистісний смисл до занять спортом характеризується умінням відшукувати у спортивній і змагальній діяльності найцінніше, намагатися його реалізувати з користю для себе та суспільства. Важливою ознакою особистісного смислу до занять спортом є те, що його неможливо нав'язати або перейняти. Відшукати особистісний смисл до занять спортом можливо крізь усвідомлення майбутніх життєвих перспектив як цілого. Це ціле, як правило, складається з окремих частин (фрагментів), які є результатом особистісних переживань, спостережень і аналізу простору, в якому перебувають студенти. Ці фрагменти вони сприймають і об'єднують у більш стійкі смислові взаємозв'язки, на основі яких формують своє ставлення до спортивної і змагальної діяльності.

Важливою складовою (шостою) мотиваційно-смислової регуляції розвитку спортивної культури студентів, його квінтесенцією є *інтерес* до спортивної діяльності.

Наші наукові розвідки засвідчують, що поняття "інтерес" є традиційним предметом дослідження у педагогічній психології. Це поняття має складну структуру та взаємозв'язки з категоріями і поняттями: "потреба", "мета", "мотив", "дії", "особистість" і "суб'єктність". Інтерес – це форма прояву пізнавальної потреби, мотиваційний стан, внутрішня характеристика особистості, що спонукає до діяльності [1; 5].

Інтерес до спортивної діяльності фокусуються на досягненні високих спортивних результатів, розвитку спортивної культури та процесі гармонізації підготовки майбутніх фахівців.

На основі аналізу наукової літератури та власних міркувань встановлено, що інтерес до спортивної діяльності – це активне ставлення студентів до вибору найоптимальніших можливостей (інструментів і шляхів), які сприяють досягненню поставлених цілей в процесі тренувальної і змагальної діяльності [1; 3].

Таким чином, мотиваційно-смислова регуляція розвитку спортивної культури студентів – це:

– складний механізм взаємозв'язку мотивації і внутрішнього смислу особистості, який детермінує спортивну діяльність студентів.

– процес організації і управління спортивною діяльністю, який спрямований на популяризацію та розвиток спортивної культури майбутніх фахівців. Основою відзначеного процесу є формування у студентів мотиваційних стимулів і смислових орієнтирів.

Висновки. Розуміння механізму прояву мотиваційно-смислової регуляції розвитку спортивної культури студентів надає можливості: підсилити мотивацію до занять певним видом спорту; створити умови для успішної самореалізації особистості; підібрати індивідуальну траєкторію тренувального процесу; підвищити ефективність управління тренувальною і змагальною діяльністю та інше.

Перспективи подальших досліджень убачаємо в розробці та наповненні конкретним змістом методики розвитку спортивної культури студентів закладів вищої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000 / уклад. та голов. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
2. Вірна Ж. Життєво-стильовий концепт мотиваційно-смислової регуляції: професійна методологія і практика. *Психологія і суспільство*. Тернопіль, 2009. № 4. С. 191–201.
3. Галатюк М.Ю. Сучасний студентський спорт як модус розвитку спортивної культури майбутніх фахівців фізичного виховання. *Нова педагогічна думка*. Рівне, 2020. № 2 (102). С. 180–183.
4. Галатюк М.Ю. Ціннісний потенціал розвитку спортивної культури школярів і студентів у процесі спортивно орієнтованого фізичного виховання. *Нова педагогічна думка*. Рівне, 2018. № 4 (96). С. 181–183.
5. Енциклопедія освіти. Акад. пед. наук України. Київ, 2008. 1144 с.
6. Капустюк О.М. Особистісний смисл як складова самодетермінації особистості. *Актуальні проблеми психології*. Київ, 2013. Т. VI. № 9. С. 140–148.
7. Клименко В.В. Психологія спорту : навч. посібник. Київ, 2006. 432 с.
8. Мельник М., Пітин М. Студентський спорт: перспективи наукових досліджень. *Спортивний вісник Придніпров'я*. Львів, 2015. № 3. С. 73–76.
9. Петрица П.М. Формування фізичної культури особистості студента засобами фізичного виховання : дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту : 24.00.02. Львів. держ. ун-т фіз. культури ім. І. Боберського. Львів, 2019. 223 с.
10. Степанченко Н.І. Система професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання у вищих навчальних закладах : дис. ... д-ра. пед. наук : 13.00.04. Вінницький державний педагогічний ун-т ім. М. Коцюбинського. Вінниця, 2017. 629 с.
11. Степанюк С.І. Студентський спортивний рух: історія, сьогодення та майбутнє. Херсон, 2006. 132 с.
12. Татенко В.О. Сучасна психологія: теоретично-методологічні проблеми : навч. посіб. Київ, 2009. 288 с.
13. Франкл В. Людина в пошуках справжнього сенсу. Харків, 2021. 160 с.

REFERENCES

1. Busel, V.T. (Ed.). (2005). *Velykyi tлумachnyi slovnyk sучasnoi ukrainskoi movy: 250 000 sliv* [A large explanatory

dictionary of the modern Ukrainian language: 250,000 words]. Kyiv; Irpin. 1728 p. [in Ukrainian].

2. Virma, Zh. (2009). Zhyttievo-stylovyi kontsept motyvatsiino-smyslovoi rehuliatsii: profesiina metodolohiia i praktyka [Life-style concept of motivation-meaning regulation: professional methodology and practice]. *Psychology and society*. Ternopil, No. 4, pp. 191–201. [in Ukrainian].

3. Halatiuk, M.Yu. (2020). Suchasnyi studentskyi sport yak modus rozvytku sportyvnoi kultury maibutnikh fakhivtsiv fizychnoho vykhovannia [Modern student sport as a mode of development of sports culture of future specialists in physical education]. *New pedagogical thought*. Rivne, 2(102), pp. 180–183. [in Ukrainian].

4. Halatiuk, M.Yu. (2018). Tsinnisnyi potentsial rozvytku sportyvnoi kultury shkoliariv i studentiv u protsesi sportyvno oriietovanoho fizychnoho vykhovannia [Value potential of development sports culture of schoolchildren and students in process sports-oriented physical education]. *New pedagogical thought*. No. 4(96), Rivne, pp. 181–183. [in Ukrainian].

5. Kremen, V.H. (Eds.). (2008). Entsyklopediia osvity [Encyclopedia of education]. Kyiv, 1144 p. [in Ukrainian].

6. Kapustiuk, O.M. (2013). Osobystisnyi smysl yak skladova samodeterminatsii osobystostic [Personal meaning as a component of personality self-determination]. *Actual problems of psychology*. Vol. VI. No. 9, Kyiv, pp. 140–148. [in Ukrainian].

7. Klymenko, V.V. (2006). Psykholohiia sportu: navch. posibnyk [Psychology of sport: a study guide]. Kyiv, 432 p. [in Ukrainian].

8. Melnyk, M. & Pityn, M. (2015). Studentskyi sport: perspektyvy naukovykh doslidzhen [Student sport: prospects of scientific research]. *Sports Bulletin of the Dnipro Region*. No. 3. Lviv, pp. 73–76. [in Ukrainian].

9. Petrytsa, P.M. (2019). Formuvannia fizychnoi kultury osobystosti studenta zasobamy fizychnoho vykhovannia [Student's personal physical culture formation by means of physical education]. *Candidate's thesis*. Lviv State University of Physical Culture named after Ivan Boberskyi. Lviv, 223 p. [in Ukrainian].

10. Stepanchenko, N.I. (2017). Systema profesiinoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv fizychnoho vykhovannia u vyshchyykh navchalnykh zakladakh [Professional Training System of Future Physical Education Teachers in Higher Education Establishments]. *Doctor's thesis*. Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsiubynskyi. Vinnytsia, 629 p. [in Ukrainian].

11. Stepaniuk, S.I. (2006). Studentskyi sportyvnyi rukh: istoriia, sohodennia ta maibutnie [Student sports movement: history, present and future]. Kherson, 132 p. [in Ukrainian].

12. Tatenko, V.O. (2009). Suchasna psykholohiia: teoretychno-metodolohichni problemy: navch. posib [Modern psychology: theoretical and methodological problems: a study guide]. Kyiv, 288 p. [in Ukrainian].

13. Frankl, V. (2021). Liudyna v poshukakh spravzhnogo sensu [Man's Search for Meaning]. Kharkiv, 160 p. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 09.01.2025

“Природа не знає зупинки в своєму розвитку і знищує усяку бездіяльність”.

*Оноре де Бальзак
французький романіст і драматург*

“Значно легше помилитись цілком, ніж наполовину”.

*Йоганн Вольфганг фон Гете
німецький поет, прозаїк, драматург*

“Вчиться так, немов ви постійно відчуваєте брак своїх знань, і так, немов ви постійно боїтеся роззубити свої знання”.

*Конфуцій
давньокитайський філософ*

“Людина приречена на пошук сутності, сенсу життя, тому що той, хто відчуває своє життя без сенсу, не тільки нещасливий, але і навряд чи життєздатний”.

*Альберт Ейнштейн
найвизначніший фізик XX ст.*

“Людям здається, що вони змінюють події, проте іноді події змінюють людей”.

*Світлана Шалан
українська письменниця*

